

Бонифаций, кога бил вече семдесет годишенъ старецъ, отишълъ да проповѣда въ земята на Фризити (въ Холандия); тамъ той се заловилъ да събаря езически ти идоли и да гради цркви. Нъ Фризити го посрештали съ вражда, като смѣтали, че държи страна на франкски ти кралє, които гледали да покорятъ Фризити. Еднажъ той видѣлъ да се приближава камъ него една обрѣжена сбирщина отъ езичници, и по дивити имъ викове позналъ намѣрение то имъ. Пътнити му другаре се заловили за оръжие то, и искали да го отбранятъ; нъ Бонифаций не ги оставилъ, и съ якость срешталъ смъртъта (755 г.).

ХІІІ. ВИЗАНТИЯ И АРАБИ.

527—565—622—632—711—842.

Юстинианъ Великий. Теодора и партии на цирка. Издаване на законъ. Иконоборство. Василий Македонецъ. Раздѣление на цркви ти. Араби. Бедуини. Кяабе. Мохамедъ. Побѣгновение въ Медина. Ислямъ. Първи халифи. Завоевания. Междоусобия. Омайяди. Гръцкий огнь. Араби въ Африка и въ Испания. Абасиди. Харунъ алъ Рашидъ. Растурване на халифатъ. Маври. Хазневиди.

Слѣдъ падане то на Западно то Римско царство Византийска та или Гръцка та държава траяла оште около 1000 години. На врѣме то на Велико то Прѣселение на народити главний порой отъ Гермацити ударилъ на Западно то царство, а на тѣхнити мѣста въ источна та половина на Германия се заселили словѣнски племена. Византийски ти области по Дунавъ и между Дунавъ и Адриатическо море съшто така захванали ги Словѣне; нъ тии нѣмали сила да завладѣятъ всичка та гръцка половина отъ държавата, както завладѣли Германцити Римската.

Юстинианъ Великий. Отъ прѣмници ти на Аркадия най-прочутъ царъ билъ Юстинианъ Великий, родомъ Словѣ-
Всеоб. история. 13